

fremkaldt den Bekymring, Adressen udtaler; thi uagtet det høitærede Ministerium, hvis det er saa enigt som der siges, upaatvivseligt om ikke meget lang Tid vil kunne have Planen til en Fællesforfatning for hele Monarchiet udarbejdet, saaledes at den kunde fremlægges for nærværende Rigsdag, og uagtet Ministeriet, hvis det er saa stærkt, som der siges, vel neppe behøvede Betænkning til at komme frem med denne Plan, da den høitærede Conferences-præsident har udtalt, at Regjeringen ikke er bunden ved nogen Forpligtelse til Udlandet om at indføre en vis bestemt Forfatning, og da vi efter min Formening dog vel neppe skyldte det tydske Forbunds Mandatarier saamegen Forbindtlighed, at vi skulde opfatte Ordningen af vore Forhold, og søge at komme ud af de trykkende Forhold, vi nu ere i, — Forhold, der ere saa trykkende, at vi navnlig ved Behandlingen af Finantsagen have havt tilstræffelige Beviser derpaa, og som kunne blive faretruende for Fædrelandet, — indtil det har behaget det tydske Forbund eller disse Mandatarier at bringe Underhandlingerne tilende — uagtet alt dette, siger jeg, har det høitærede Ministerium dog ikke været at bevæge til at give noget som helst Løfte om enten at gøre Thinget bekendt med sine Anskuelser, eller om at ville prorogere Rigsdagen for at forelægge den et formeligt Lovudkast, hvorved den hele Sag, ved overensstemmende med Grundloven at behandles i to ordentlige og eet overordentligt Rigsdagsmøde, lettelig vilde kunne tilendebringes efter nogle Maaneders Forløb, medmindre det skulde være det høitærede Ministeriums Hensigt, at et saadant Lovudkast skulde forelægges samtidigt for Rigsdagen og for Provindsialstændernes Forsamling i Hertugdømmerne. Det er Noget, hvorom jeg ingen Mening kan have, da det høitærede Ministerium ogsaa her har forholdt sig aldeles taus. Men det maa dog være mig tilladt at bemærke, at det af en Stemme, som jeg af Grunde, jeg ikke her videre tør indlade mig paa, tillægger særdeles Vægt, er med megen Bestemthed udtalt, at der derved vilde beredes Regjeringen mange Farer, mange Ubehageligheder, og, da det efter den Sammensætning, som det kan antages, at Provindsial-

stændernes Forsamling i Hertugdømmerne med den Valglov, som der gjælder, vil erholde, ikke kan være undgaaet det høitærede Ministeriums Opmærksomhed, kan jeg dog ikke antage, at Ministeriet skulde forlange af den danske Rigsdag, uden hvis Samtykke Loven dog ikke kan udfomme, at den skal discutere Loven under Indflydelsen af det Tryk, som det høitærede tydske Parti, ja, maaskee endogsaa det tydske Forbund, vil søge at gjøre gjældende. Men i saa Fald vil dog jo heller ikke Forfatningen for Høistaten kunne træde i Kraft før efter 2 Mars Forløb, og vi skulde da saa længe beholde Ministre, om hvem det ganske nyligt her i Salen er yttret, at de med den ene Fod stod i Rigsdagen og med den anden udenfor Rigsdagen. Vil man nu sige, at der i Ministeriets Tausshed ikke er nogen Grund til, at man deraf ikke er berettiget til at have Mangel paa Tillid til Ministeriet, da svarer jeg: Jo, dertil er man berettiget; thi, efter mit Begreb om constitutionelle Former, ere Folkets Repræsentanter i deres fuldstændige Ret, naar de udbede sig et tydeligt, fyldestgjørende Svar, naar der fremsættes Spørgsmaal om Gjenstande, hvorom der kan gives Svar, f. Ex. Gjenstande, som ikke ere afhængige af Underhandling med Udlandet, og jeg troer, at flere af de forlangte Oplysninger, hvorpaa Thinget intet Svar har faaet, ikke kunne henregnes til denne Kategori, men angaae Landets indre, af Udlandet uafhængige, Anliggender, der have en særdeles stor og vigtig Betydning, fordi det er kommet i Forbindelse med de Forandringer, den Modification, som skal foretages ved Grundloven, og som maa ligge Enhver paa Hjerte, der ikke alene ved Ord, men ogsaa i Hjerter er en Ven af Grundloven og Constitutionen.

Premierministeren: Jeg har sagt paa et andet Sted, og jeg maa gjentage det her, at Ministeriet er i en betænkkelig Stilling ved overhovedet at skulle yttre sig i en Sag som denne, ved at skulle yttre sig om en Adresse, som gaaer ud paa at udtale den bestemteste Mistillid mod selve Ministeriet, en Mistillid, som retter sig baade mod Ministeriets Villie og dets Dygtighed. Adressen karakteriserer altsaa Ministeriets Medlemmer som mistænkelige Folk, og det er jo klart, at Alt, hvad der